

KS. STANISŁAW J. KOZA

Lublin–Rzeszów

EKUMENICZNA HABILITACJA NA KATOLICKIM UNIWEKSYTECIE LUBELSKIM

16 listopada 1992 roku

Jesienią 1992 roku (a dokładniej – 16 listopada) na Wydziale Teologii jedyne do tej pory w Polsce katolickiego uniwersytetu miało miejsce niezwykle wymowne wydarzenie ekumeniczne, będące precedensem w dotychczasowej historii Wydziału Teologicznego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego; świadczące zarazem o jego coraz wyraźniejszej otwartości ekumenicznej, tak charakterystycznej dla chrześcijaństwa – a w nim również i Kościoła rzymskokatolickiego, zwłaszcza w naszej (i nie tylko) nadwiślańskiej Ojczyźnie – ostatniego wieku kończącego się tysiąclecia. Było to pierwsze na KUL-u kolokwium habilitacyjne luteranina (Kościół ewangelicko-augsburski), dra Karola Karskiego.

Lubelski Habilitant to znany w Polsce i za granicą teolog, ekumenista i dziennikarz. Od 1984 roku jest gościnnym wykładowcą w warszawskiej Akademii Teologii Katolickiej, pracującym aktualnie (od 1 października 1991 roku – po wielu osobliwych doświadczeniach i charakterystycznych, nie tylko dla polskiej ekumenii zresztą, kolejach losu) na odpowiedzialnym stanowisku adiunkta w Katedrze Ekumenizmu Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie.

Podstawą sygnalizowanego przewodu habilitacyjnego był całokształt dorobku naukowo-badawczego, zwłaszcza rozprawa książkowa Karola Karskiego *Dążenia ekumeniczne we współczesnym świecie* (Wyd. 2. Warszawa 1986 ss. 424). Oceny tego dorobku dokonali profesorowie-recenzenci: Witold Benedyktowicz (Chrześcijańska Akademia Teologiczna w Warszawie), Alfons Skowronek (Akademia Teologii Katolickiej w Warszawie), Stanisław Celestyn Napiórkowski OFMConv (Katolicki Uniwersytet Lubelski) – wybitni polscy znawcy teologii oraz ekumenii. Podkreślili oni doniosłość i obszerność wszelkich dotychczasowych osiągnięć w pracy naukowo-badawczej i działalności ekumenicznej Habilitanta. Na szczególną uwagę zasługuje jego imponująca liczba – ponad dwustu – różnorodnych pozycji bibliograficznych: książek, studiów, artykułów, szkiców, komunikatów, haseł encyklopedycznych, przyczynków naukowych i popularno-publicystycznych rozsypanych po bardzo wielu publikacjach książkowych, periodykach, gazetach krajowych i zagranicznych. Wszystkie razem wzięte ukazują Karola Karskiego jako wybitnego specjalistę przedmiotu, naukowca i dziennikarza. Całokształt jego dotychczasowych dokonań naukowo-badawczych stanowi bardzo znaczny wkład zarówno

w zagadnienia ekumeniczne, jak i we współczesną teologię chrześcijańską oraz w najnowszą historię Kościołów.

Karol Karski (urodzony 3 listopada 1940 roku w Katowicach) to nie tylko teolog-naukowiec i dziennikarz-ekumenista. To postać bardzo barwna zarówno jako człowiek, chrześcijanin i ekumenista – nie tyle teoretyk, co raczej może praktyk. W tym właśnie przede wszystkim wymiarze stał się postacią znaną w kraju i na świecie – dziennikarzem, publicystą, redaktorem, pedagogiem (już od 1984 roku prowadzi, wspomniane już wyżej, wykłady zleczone w Katedrze Teologii Ekumenicznej ATK) i działaczem ekumenicznym. Aktywnie uczestniczy m.in. w Podkomisji do Spraw Dialogu Polskiej Rady Ekumenicznej i Komisji Episkopatu do Spraw Ekumenizmu, Synodalnej Komisji Teologicznej Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego, Ekumenicznej Grupie Roboczej do Spraw Informacji w Europie, Societas Oecumenica – międzynarodowej organizacji zrzeszającej instytuty ekumeniczne, w tym również od paru lat Instytut Ekumeniczny KUL, oraz badaczy ekumenizmu z różnych krajów całego świata.

„Roczniki Teologiczne” KUL odnotowują – w swoim drugim z kolei samodzielnym zeszycie ekumenicznym – z prawdziwą szczerością i całą satysfakcją fakt tej pierwszej w Polsce habilitacji w dziedzinie ekumenii. Jednocześnie pragniemy z całą świadomością raz jeszcze podkreślić niezwykle ważną, naprawdę życiową pasję (świadomie używając w tym miejscu tego określenia) Karola Karskiego, która kojarzy się w perspektywie polskiej ekumenii ostatnich dziesięciu lat już nierozłącznie z jego nazwiskiem i nazywa się znowu (po przerwie dwóch lat 1990-1991) „Studia i Dokumenty Ekumeniczne”. Pojawienie się tego ekumenicznego czasopisma w 1983 roku, pomimo już paru istniejących na polskim rynku prasowym periodyków ekumenicznych (wprowadzające słowo *Od Redakcji* do pierwszego numeru „Studiów i Dokumentów Ekumenicznych” wymieniało wówczas trzy tytuły: „Biuletyn Ekumeniczny”, „Jednotę” i „News from the Polish Ecumenical Council”), stało się doniosłym wydarzeniem. Można to właściwie docenić dopiero dzisiaj. Od samego początku do Komitetu Redakcyjnego tego ekumenicznego kwartalnika należał Karol Karski; od 1985 roku zajmował stanowisko zastępcy redaktora naczelnego. Tak było aż do zawieszenia ukazywania się tego kwartalnika z końcem 1989 roku ze względów finansowych, tzn. typowych dla rodzącej się w naszym Kraju gospodarki wolnorynkowej. W tak niezwykle trudnej sytuacji, po wspomnianej już dwuletniej przerwie, od 1992 roku zaczęły się znowu pojawiać kolejne numery pisma, tym razem firmowane już tylko jednym nazwiskiem – Karola Karskiego. Należy wszakże żywić uzasadnioną nadzieję, że aktualnie „naczelnym i jedynym redaktorem” nie pozostanie na stałe sam. Byłoby to z całą pewnością ogromną szkodą dla współczesnej ekumenii nad Odrą, Wisłą oraz Bugiem.